

Životopis Josefa Musila

Josef Musil se narodil 7. dubna 1942. Pochází z Petrovic, kde prožil celý svůj život na rodném gruntě č. 31. Jeho rodiče hospodařili na rodinném statku, který měl necelých dvacet hektarů. Vyrůstal se dvěma staršími sestrami, Zdenkou a Věrou. Už od dětství byl zvyklý pomáhat v hospodářství – ve chlévě, v maštali i při dalších pracích, které k životu na statku patřily.

Jako malé dítě zažil konec druhé světové války. V paměti mu zůstala vzpomínka na německé vojáky ustupující směrem od Nové Vsi k Novému Městu na Moravě a na nálet ruských letadel. Rodina se tehdy spolu s dalšími lidmi schovávala ve sklepě mimo obytnou budovu. Z konce války si Josef Musil vybavuje také ruské vojáky, kteří měli u nich na půdě poštu, a od nichž jako dítě dostal kostku cukru.

Školu navštěvoval v Novém Městě na Moravě, protože v Petrovicích škola nebyla. Jeho školní začátky ovlivnily zdravotní potíže. Do školy ho zpočátku vozili na vozíku, v zimě ho někdy otec vzal koňmi.

Po roce 1948 se život Musilovy rodiny výrazně změnil. Rodina patřila mezi selské rodiny a hospodaření bylo postupně stále více omezováno. Otec si pořídil zemědělskou mechanizaci, například traktor, mlátičku, elektrický motor a vůz, aby mohl práci zvládat. Tyto stroje však byly rodině později odebrány pro potřeby plnění pětiletého plánu.

V Petrovicích vzniklo jednotné zemědělské družstvo 1. září 1957. Josef Musil tehdy právě dokončil školu v Polné a jako patnáctiletý do JZD nastoupil. V době, kdy se družstvo zakládalo, přešel do něj rodinný majetek a družstvo využívalo i prostory jejich gruntu. Zpočátku pracoval hlavně s koňmi a devět let vykonával zemědělské práce, které se s koňmi dělaly. Později pracoval s traktorem, rozvážel krmení a šroty, odvážel obilí a vykonával další těžkou fyzickou práci. Kvůli potížím s operovanou nohou musel některé práce opustit. Několik let působil také jako skupinář v JZD a později pracoval více než dvacet let v prasečáku. Celkem strávil v družstvu 43 let.

Přestože práce v JZD byla velmi náročná, Josef Musil o ní mluví jako o součásti svého života. Vzpomíná, že mnoho práce se tehdy dělalo ručně a že například za rok narovnal přes tři sta fůr obilí a sena.

Důležitou součástí jeho života byla také rodina. Se svou budoucí ženou měli svatbu 15. listopadu 1969 doma v Petrovicích. Společně vychovali tři děti – jednu dceru a dva syny. Josef Musil si velmi váží toho, že rodina drží pohromadě. Právě rodinnou soudržnost považuje za jednu z nejdůležitějších věcí ve svém životě.

Vedle práce v zemědělství se dlouhodobě věnoval také hasičům. Členem hasičského sboru je od roku 1959. U hasičů se podílel na organizování zábav, soutěží a společenského života v obci. Několik let zastával také funkci starosty hasičů. Hasičský sbor pro něj nebyl jen povinností, ale i místem setkávání lidí a přátelského života na vesnici.

Velkou zálibou Josefa Musila je uchovávaní rodinné a místní paměti. Navázal na zápisky svého otce, které si nechal přepsat a svázat. Shromažďuje fotografie, mapy, rodné a domovské listy, úmrtní listy, dokumenty k rodině, hospodářství, Petrovicím i k době JZD. Věnuje se také kronice gruntu a hasičské kronice. Sám říká, že se snaží mít všechno pohromadě, aby to mohl předat další generaci.

V důchodu žije Josef Musil dál v Petrovicích. I když už se s manželkou postupně vzdali většího hospodářství, stále chovají prase a slepice, aby měli práci a pohyb. Často se setkávají se svými dětmi, vnoučaty a pravnoučaty. Když se ohlíží za svým životem, zdůrazňuje především poctivost, pracovitost a rodinu.